

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJTÓIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDÉN PÉNTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona. Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
— Egyes szám ára 16 fillér. —
Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Felélős szerkesztő:

Dr. Essösy Béla.

Kiadó tulajdonos:

Glatstein Adolf.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.
A lap szellemi részére vonatkozó minden
közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

A dolgos munka.

Isten képére, hasonlatosságára teremtett embernek, dolgos—lelkiismeretes munkálkodás a hivatása. Egy-egy ember csak úgy és akkor ér valamit ha dolgozik, ha rendeltetését, hivatását a saját és a köz javára tehetsége szerint betölti.

Ezt a nagy igazságot — sajnos — nálunk kevesen követik. Csak kevesen próbálkoznak meg azzal, hogy hivatásukat, állásukat ily értelemben betöltsék, s rangot vagyont a lelkiismeretes munkával megszerazzék.

Felületesen, a létért való küzdelem kényszerítő hatása alatt csak gépiesen eszközlik sokan munkájukat. Még a közéleti szereplés terén is szinte Pató-Pál-féle stréberséggel találkozhatunk. Ezen dologtalanságunk miatt néznek le minket a dolgos nemzetek. Ez a könnyelmű urhatnáság, lelkiismeretlen munkálkodás vezet véreink közül oly sokat Amerikába, ahol az a család várja a menekültöt, hogy igazán dolgozni kell. Aki nem dolgozik az csak mondja az ottani jelszó.

Míg ellenben nálunk a becsületes, a lelkiismeretes munka, kötelességteljesítés igazán ritkaság számba megy s hozzá számos nehézséggel sok előítélettel kell megküzdenie. Pedig azzal, hogy nemes nemzet vagyunk nem jár együtt a dologtalanság. Köz-

jogászokdásból, szónoklásból hibás politikálásból meg nem élhetünk manapság ha százszor is kulturállam vagyunk. A kultura szent nevében a munkát kerülni, vagy fölületesen eszközölni egyet jelent a dekadenciával, visszaeséssel. És ezer éve elég küzdöttünk e veszedelemmel. A nekigyürkőzés ideje már itt volna. Pedig sajnos a dolog végét, a dolgos munkát még mindig lomhán kezeljük.

Tanácskozunk, vitalkozunk, pózolunk, a szonoklásban, banketlozás-ivásban szinte tullicitálunk egymáson a hazát éltelve, de érte — a közjóért vajmi keveret teszünk. Ezen ferde természetünket — sajnos — nagyon jól ismerjük.

Mert hát a magyart boncoló elmével áldotta meg az Uristen. Belé tudunk látni a dolgok mélyébe. A külső látszat ritkán csalja meg szemünket(?) Bár büszkélkedünk tudósainkkal, kereskedőinkkel, még sincs igaz tudományunk, egészséges kereskedelmünk. Hivatkozunk kis és nagyiparosainkra, de verseny képes iparunk nincs, sohasem volt. Egyes városaink inponálnak kópalotáinkkal, de a kópaloták között akárhány helyen ősfalu terpeszkedik.

Vannak tanyáink, majorjaink, de ezre nem ér annyit mint egy jól berendezett s lelkiismeretes vezetett mintagazdaság. A hibát csak növeli az a tény, hogy e sok nyavalának minden józan hazafi tudja az or-

vosságát. A munkaszeretet intenzivebb fejlesztésre lelkiismeretes kötelességteljesítésre magán s közjóérékében való megvalósítására, alkalmazására volna szükség.

Dolgozni komolyon, fáradhatatlanul, becsülettel nem csak a szorosán vett kötelességből, kenyérkereseti kényszerűségből, szereplési visketegségből, hanem a közjóért is. Akárhányszor beszélünk ezt mindenki tudja, beismeri. A tudós lateiner, a kereskedő, az iparos, a gazdálkodó, a munkás is. És mindenki hirdeti is írásban szóval, te tette és a gyakorlatban — sajnos — nem alkalmazza.

Meg kell figyelni az embereket a kávéházakban, kocsmákban, egyletekben vagy utcasarkon. Igaz oda leginkább iszogatás, szórakozás céljából mennek az emberek. Isznak meg szórakoznak is ott bőven, meg hangoznak is, miközben a hazáról, a közjóóról sem feledkeznek meg. Akárhányszor estétől éjfélig s kora délutántól estig boncolgatják a hazát, a köz javát — sorsát.

Nem ritka jelenet kies városunkban sem, hogy kaszinói, köri, utcasarki társaságban egy-egy jó hazafi, hangos vagy elkeseredett kompanista szenvedelmesen beszél, több órán át is, ama bajunkról, hogy a lelkiismeretes munkát, a drága időt kevésre értékeljük, hogy elégtelen a törekvésünk a közjó, a haladás, városunk fölvirágoztatása, csinósítása stb terén. A bajokat hosszasan s oly meg-

A „Szécsényi Hirlap” eredeti tárcája.

Beszélgetés Ferenczy Terzerről.

Írta: Kardos István.

(Folytatás.)

A negyvennyolcas év tavasza felé került Szécsénybe Pulszky Ferenc házába egy végtelenül szellemes ifjú, Csere József.

A fiatalember megismerkedett Terézzel, megszerette őt és megkérte kezét.

Az ősz Ferenczy Sámuel tudva azt, hogy ő már aligha él sokáig, hisz' a sok csapásban neki is megrogytak lábai, mindenképen azon igyekezett, hogy lánya nőül menjen Csere Józsefhez.

Teréz is belátta, hogy örökké nem maradhat pártában s bár fájó szívvvel, de mégis odanyújtotta kezét a fiatal embernek.

Viharos idők következtek.

A márciusi szél magával hozta messzi Nyugatról a Népszabadság eszméjét.

A leigázott Népek milliói tudatára jöttek annak, hogy létjogosultságuk van, hogy nekik is szabad élniök és lerázták a báklyát, a bilincset.

Nemzetek támadtak fel évezredek sírjok-

ból s élni kezdtek azok, akik addig csak mint árnyak jártak félve, szóltanul.

Megfordult a világ . . . .

Jogot adtak a Népnek, megérdemelt jogot.

De aztán meggondolták . . . s visszavették. —

Hej! Hová lettek Nagyságos Vezérő fejedelmeink dicső unokái!?

De a Nép nem engedett. Fölemelte szavát. Jogát követelte.

Igaz volt!

Kiűtöit a Szabadságharc.

Fegyvert fogott mindenki, aki tehette, akinek ép keze, ép lába volt, mert:

„Kossuth Lajos azt üzente

Elfogyott a regimentje.” —

És az úr a paraszttal egysorban harcolt, mert mindketten egy haza fiaai voltak. . . .

és nem volt olyan, aki megszóköit volna a harc elől. —

és nem volt olyan, kinek az ne lett volna a célja, hogy a földet, melyet hazájának nevez, felszabadítsa. . . .

Milyen szép kép, mikor az emberek egyek, mikor egy cél érdekében csatáznak.

Sajnos, az se' tetszett mindenkinek. —

Teréz hátyja, Lajos is beállt a harcosok közé sőt a vőlegény Csere is.

Nem maradt otthon csak az öreg apa lányával. Örök kétség volt életük. Hisz' az egyetlen fiú volt az apa minden kincse, talán még Teréznél is jobban szerette őt s bizony a harcmező korántsem biztos tanya.

Teréz egyszer kap egy levelet bátyjától, hogy vőlegénye egy leányt eljegyzett Komáromban; ne számítsen rá. —

Más sem kellett az amúgy is összeroncsolt idegzetű lánynak. Ez a levél örökre tönkre tette.

Hisz' ha nem is rajongott oly nagyon Csere Józsefért, de mindenesetre megnyugodott lelke abban a gondolatban, hogy férje oldalánál nyugalma leendő majd.

Egy Bulcsu Károly nevű honvéd aztán egyszer hírdi hozzá, hogy bátyja a szőnyi csatában elesett.

Ennyi csapást már nem bírt el a gyöngge lelkű nő és a délceg Ferenczy Terézből egy barázdás képű, összeesett lány lett.

Költészetét a halálnak szenteli. S míg más, ilyenkorú lányok ideálja az ifjú, övé a halál, a fekete halál. Szinte rajongóan várja

győzően adja elő, hogy érveinek súlya alatt társaságának figyelmét, idejét két-három órán át is leköti. Pedig ha ez az elméletbeli munka lángszavu embere nézeteit ezen idő alatt realizálná vagyis a gyakorlatban megvalósítaná; önmaga, a közjó, városunk és hazánk javára szavalas panaszkodás helyett dolgozna, bizonyára sokkal többet, hasznosabbat produkálna. Példáját társai, dologkerülő kompanistái is követnék és . . . . és akkor nem kellene a munkátlanság nemzetrontó veszedelméről, a magyar társadalom vagy városunk hátramaradottságáról s miégyébbről szónokolni. Félre azért a kába időpazarlással, céltalan panaszkodással.

Erre ezer esztendő ép elég ideje volt a magyarnak. A haladás munkát dolgoz munkát kíván. E nélkül nincs haladás, nem lehet gyarapodásról, fejlődésről beszélni. Fel tehát a lelkiismeretes kötelességteljesítésre a dolgoz, önzetlen munkára önmagunk, hazánk s kies városunk javára!

Loncsár Lukács.

A községi adó.

(V.) A belügyi költségvetésnél valóban nagy szolgálatot tett az a felszólalás, mely egy érthetetlen abuzus megszüntetése érdekében tört lándzsát: értjük azt a nagy kedvezményt, melyet az önálló puszták a községi adozás körül élveznek. Valóban nevelni való, hogy míg a közterhek viselésében még a verebek is progresszivitást csiripelik, van terület, a hol a nagy adózó törvényes rendelkezéseket fele annyit fizet, mint a kisember. Mi lehetett ennek a nagy igazságtalanságnak, aránytalanságnak magyarázata? Hogyan tudtak ilyen törvényt hozni? Az elv bizonynyal az volt, hogy a puszták kevésbé veszik igénybe a közigazgatási szerveket és a községi élet kényelmét nem élvezik. Pedig éppen ellenkezőleg, a nagybirtokos a falubeliek róvasára előbb és figyelmesebben él-

vezi a közigazgatásnak velük szemben serény funkciókat.

Ez még az aránylag jó eset, mikor az önálló puszták a községi adó felét fizetik. Mert ismerünk nem egy helyet, a hol a községi adót az uradalom általánban fizeti tíz éves kiegyezés alapján. Itt van, aztán rettenetes helyzet. Vannak községek, a melyekben a községi adó 148%. Ehhez vegyünk ármenesítési, egyházi adót, csoda, hogy még a föld kibírja ezeket a terheket.

Érzi mindenki ezt a lehetetlenséget. Hiszen a községi adóban is a progressziv rendszert kellene behozni s mi jóformán félszázad óta nem tudunk megszüntetni egy általánosan érzett visszasságot, melyet a méltányosság gondolata teremtett, mely azonban a valóságban a legnagyobb méltánytalanság. S mivel ennek tökéletes átértése az egész vonalon szükséges, a közérdeket szolgáljuk, a midőn megszüntetését minél gyorsabban kívánjuk. Kívánjuk annál inkább, mert a községi igazgatás költségei egyre nagyobbak s az állam, a községi közigazgatás ellátására vagy legalább az állami feladatok teljesítésért nyújtott kárpótlásra nem gondol.

S ezzel szemben a hogy a Törvénytár magához öleli az újabb törvényhozási munkát, a községi előjáróságokra egy több feladat hárul; új terheket jelent ez, nem is szólva arról, hogy a kulturális haladás érdekében ugyszólván napról-napra új feladatok megoldása előtt találjuk magunkat.

Tehát nemcsak a puszták önálló jellegét kell megszüntetni, hanem a fokozott jövedelemmel arányban az adókövetés kulcsát emelve alkalmazni. Ez a modern haladás, az előbbi pedig valami itt feledett feudális emlék.

H I R E K.

Egyházi hír. A helybeli ág. hitv. ev. egyház Simonides János lelkész nyugalom-

ba vonulásával megüresedett lelkészi állásra pályázat útján határozatván betöltetni, a pályázatra felhívt lelkész urak mint értesülünk következő sorrendben fogják vendég szónoklataikat megtartani a helybeli ág. hitv. ev. templomban: május hó 7-én Huszágh. Gyula nagykürtösi lelkész; május 14-én Tieneschmied Sándor orosházi segédlelkész; május 21-én Kardos Béla losonci segédlelkész vallástanár. Az isteni tiszteletek kezdete minden alkalommal fél 10 órakor leend.

Esküvő. Dr. Bellussi Baross Pál Nógrádvármegye szolgabírája f. hó 24-én d. e. 11 órakor a balassagyarimati romai kath. templomban tartotta esküvőjét Benczur Évával, — sípeki Balás Barnáné szül. eöry Pordán Margit, előbb férjezett jazenovai Benczur Dénesné bájos leányával. — Az esketési szertartást és az azt megelőző szent misét sípeki Balás Lajos roznói megyés püspök végezte. A mise alatt a templomi énekkar énekelt. A polgári házasságkötést f. hó 23-án d. e. 12 órakor Kosztolányi Gyula városi főjegyző végezte.

Egy könyv. Fejér Lipót, szécsényi izr. népiskolai ig. tanító, tanítói működésének 30-ik évfordulója alkalmára egy igen hasznos könyvet írt „Értekezések a nevelés és tanítás köréből” cím alatt. Mely könyvet minden volt tanítványának megküldeni kíván. A könyv ára 3 korona, s június hó közepén hagyja el a sajtót.

A szécsényi szövetséglevel. A Rákóczi-kultusz tiszta hevülete ismét egy erekllyebecsü történelmi diszmunkával gyarapította a Rákóczi-szabadságharc fényes korszakának dokumentumait. A glóriózus történelmi időszak egy kimagasló eseményét eleveníti meg a hazafias érzés elmélyedésével és Rákóczi korától való lelkesedéssel az a gyönyörű diszmunka, amely Hornyánszky Viktor kiadásában jelent meg. Címe: „II. Rákóczi Ferencz vezérlofejedelem és a szövetségelt rendek 1705 szeptember 20-án a

élete véget; halál vágya egész fanalizmussá fajul.

S midőn az éjeket álmatlanul tölti, viszáidéződik lelkébe a szeszertes képe, első szerelmének alakja s kéri őt:

Ha csöndes alkonyon
A nap leáldozik
S meghült tetememet
Koporsóba viszik,
Kiserj ki kedvesem,
Kiserj ki engemet
S merengj a nantra, mely
Örökre eltemet. —

A Szabadságharc befejeződött. Gyásznapok verdesték a magyart.

S megtörtént az a megdöbbentő eset az Úrnak 1849. évében, a XIX. században, hogy a nemzetek tágra nyílt szemmel csak nézték, mint tiporja le a zsarnokság a szabadságra vágyó Nép millióit és senki sem emelt szót értük.

Elnémult a „Kossuth Lajos azt üzenté” s a Szabadságharc himnuszai gyászdalokká váltak.

„Kossuth Lajos magyar népe
Talpig gyászba, feketébe”. —

A gyászos emlékü Bach korszak követ-

kezelt. Tiltva lett a magyar szó a magyar ajakról.

Ferenczy Sámuel jó magyar ember volt, ott rejtegette a Kossuth bankókat a menyegztetőben. Egyszer egy kémcsapat eljött házkutatást tartani a „hírlédt” öreghez.

Nem igen leltek gyanus irást a házban, mert azokat előre elrejtették, de mégis valamelyik jó szemű zsendár meglátta a bankócsomagot. A kémcsapat vezetője azonban lengyel származású tiszt volt aki megértette, hogy mit jelent a Kossuth bankója, aki jól tudta, hogy annak minden egyes lapja egy imádság s a kabátja alá rejtette. De már Pulszky Ferenc képét semmiképen lehetett eltüntetni.

Ferenczy Sámuel négy napi börtönt kapott.

Terézt nagyon megtörte ez az eset is. Kobza most már nem a szerelmi csalódások, nem a bátyja halála miatt rögögött, hanem a haza bánatán.

Nem csoda tehát, hogy az a mélabús hangulat, Ferenczy Teréznel hafálvággyá nőtt.

Hiszen annyi csapás, annyi szenvedés egy crős férfinak is sok volna, nem egy ilyen finom, hányt — vetett lelkű nőnek. Ő maga is mondja:

„A nap mosolyogva kél
A távol bérceken,
És én rá fel sem ébredek;
Szívem majd megszakad,
Az, óh az fáj nekem,
Ismét egy egy napot élhetek!” —
Fáj neki minden, de különösen fáj az Élet.

Költészete is mindig borongóbb és borongóbb lesz. A fájdalomát, keservét leírja tolla és megszületnek azok a csodaszép kesergő versei:

Maradj itt szép világ! — im beteg
testemet,
Mint tépett rongyot a földnek vissza-
dobom . . .
Vágyaim süszárnya, emely föl enge-
met . . .
Én e földről . . . el . . . el, messze
vágyakodom.

Mindjobban megérlelődik benne az a gondolat, hogy megválk attól az élettől, mely neki csak bánatot, fájdalmat okozott.

Már boldogság nem is kell neki, csak legalább nyugalmas élete lenne. Őt azonban a sok csapás pessimistává tette; nem hitt már egy jövő élet nyugalmának reményében sen. —

(Vége köv.)

szécsényi gyűlésen kiállított szövetséglevelé.” A munka hűséges reprodukciója annak a történelmi dokumentumnak, a melyből a Rákóczi kor hazafisága, grandiózus történelmi karaktere, a magyarság szabadságszerete és a nemzet függetlenségi törekvése lelkesítő erővel jut kifejezésre. Borovszky Samu dr. a Magyar Történelmi Társulat titkára irt bevezetést a diszmunkához, amelyben ismerteti a szécsényi nemzetgyűlés történelmi jelentőségét. Ekkor mutatja be Rákóczit a nemzetgyűlésnek I. József békeséges ajánlatait, amelyekről szintén kisült, hogy az osztrák családság hamisságai. Mert mielőtt még a béketárgyalás megkezdődött volna, a császári seregek Erdélyben szorongatni kezdték Rákóczit, akinek oda kellett sietnie. De a szövetséglevelét már elkészült és azt megpecsételte a fejedelem fogadalmá is. A diszmunkában mindenki ereklýbebecsű másolatban őrizheti meg a kétszázéves pecsétetes okmányt, amely a történelmi okulásokban oly gazdag kornak egyik tolmácsa, megszólaltatója. Az okmány után ott találjuk a diszmunkában az eskűmintát az aláírásokkal és pecsétekkel. A diszmunka pazar kiállítása méltó a tartalomhoz és olyan kivitelű, hogy minden értéke jóval felül áll az árán, amely tíz korona.

Kedélyes estély. A szécsényi iparos és kereskedő ifjak önképző köre az „Ujvilág szálloda” összes termeiben május hó 7-én, (vasárnap) a kör saját pénztára javára felolvasással egybekötött kedélyes-estélyt rendez. — A műsor igen változatos, s mulatságos számokból van összeállítva. Szavaltat, ének, kuplé, magánjelenet és színjáték szerepelnek benne. Az estély iránt nagy érdeklődés nyilvánult. A műsor számokat tánc követi. Jegyek előre válthatók: Popovics János és Schück Ferenc urak üzletében. Az estélyről szóló jelentést az elnökség a héten küldi szét.

Fürdőmegnyitás. A rárósmulyadi vasasfürdő helyiségeit rendbehozva és célszerű modern felszereléssel gazdagítva adják a közönség használatára. A vendéglő teljesen megbízható és ügyes kezekben van, s a közönség az idén is bizonyára nagy számban fogja felkeresni a fürdőt, melynek ünnepléses megnyitása május hó 7-én, vasárnap lesz.

Söprük az utcát! Inkább a Rákóczi-utat. Városunknak ez egy kiváló tulajdonsága, mellyel kevés város dicsekedhetik. Azt hiszem mindenfelé megirigyelnék, az egyrészt mulatságos, másrészt bosszantó látványt, a melyben a piaci lakóknak naponként részük van. Egyszerre fekete porfellel ellepi az egész utat, melyen keresztül időközönként csak itt-ott látszik a cigánysereg, versenyezve abban, hogy mellyikük tudna nagyobb port csinálni. Az ilyenkor már járkáló közönség sietve menekül a közeli utcákba a lakók, illetve kereskedők pedig hihetetlen gyorsasággal zárják be ablakaikat és ajtóikat. Gyakorta hallatszik egy-egy bosszantó szó, vagy a munkálkodó sereg részéről egy izetlenül körülírt mondás a tovasietők nagy gyönyörűségére. Jó lenne ezen eseteket valamiképp megakadályozni. Ajánljuk ezen közleményt az illetékes kör szives figyelmébe. És hisszük, hogy városunk intéző körei segíteni fognak az állapoton, s némileg tekin-

teni fognak a város lakóinak egészségére s jó izlésére is. — Nem lenne talán embertelenség, ha az utcaseprőket a kora reggeli órákban való munkára utasítanák (ha már városunk nem rendelkezik vízvezetékkel sem öntöző-kocsival,) hogy mire az üzleteket kinyitják, ők végezzenek a söpréssel.

A delta diadala. A „Delta” kerítkezésre alkalmas elsőrendű sodronyfonat. Ezt a „Delta” fonatot egy kiváló, régen elismert hazai cég, Kollerich Pál és fiai gyártják és szállítják. A „Delta” egyetlen szegéllyel ellátott bekerítéshez alkalmas anyag, mely kifesztés után teljesen sima, erős, alakját nem változtatja. Azért a legkeresettebb sodronyfonat. Különösen alkalmas szőlő, gyümölcs, és konyhakertek, gazdasági udvarok bekerítésére, legbiztosabb védelem vadkarak ellen. Két minőségben és 6—6 féle huzalvastagságban kapható különféle szélességben. Kimerítő ismertetéssel és mintákkal, árjegyzékkel készségesen szolgál: Kollerich Pál és fiai első magyar sodronyszövet, fonat és szitaárugyára, Budapesten, IV. Ferenc-József rakpart 21.

CSARNOK.

Ifjú vigyázz!

Ó ifjú, vigyázz lelked himporára,
Meg ne fosszon tőle az élet viharja!
Az oly pillangónak átacsóny a röpte,
Melyiknek himporát a szél lesöpörte;
Oda van a fénye, oda a varázsa,
Még a kis gyermek sem futkosik utána!

Egy ifjui lélek csupa fény és pompa,
Benne a reménység minden rózsabokra!
Aranyművű serleg, melyben élet pezseg
De ásitoz rája egész fahló sereg!
Ifjú, úgy vigyázz hát lelked himporára,
Le ne fujja könnyen, az élet viharja!

K.—L.

— Furcsaságok. —

Ajánlat. Két jó barátom ül egymás mellett az „Oroszlán” fogadóban és isznak a körtvélyesi világhírű italból. — Beszélgetnek, hallgatnak és isznak vegyesen. — Egyszer csak az öregebb és komolyabb ekkép szól a fiatalabb, de általában ismert barátomhoz:

— Te! házodoszál már meg.

— No! de miért?

— Hallod, tegnap is ott voltam azon a híres zsuron, melyen városunk előkelőbb s sokat beszélő nénékái jelennek meg, s rólad volt a szó.

— Hihetetlen, — szól kételkedve a másik.

— De igen! Sőt a városunk társadalmi jólétét szívókn viselő nénékék egész határozottan kimondották, hogy rajtad csak egy házasság segít. Te annyit és oly gyakran iszol, hogy ettől téged csak egy, az ő szivők szerinti leány tarthatna vissza.

— No cimborá! — szól a nénékék jóindulatától fuldokló barátom, mond meg a nénékéknek, hogy én nem házagosodhatom itt meg, — mert én csak egy esernyőgyáros leányát vehetném el. *Ilyen ember pedig Szécsényben nincs!*

— Igaz! De mi a ménkűnek kell neked esernyőgyáros?

— Tudod, — szól nagy sunyin — hát biztosítani kell magamat az *eldzás ellen.*

Bizonytalan. A napokban bejött egy falusi fiatal ember lapunk kiadóhivatalába. S lakodalmi meghívót rendel. — Pedig nem látszott az arcán, hogy a boldogságtól sugárzott volna. — Papírmintát kér, választ, s alkudozik. Végre megegyezik színben, alakban, árban, szóval mindenben. Az eskűvőnek a meghívó szerint a közelebbi napokban kell megtörténnie. Odaszólók, s udvariasan felajánlom neki, hogy a dolgot lapunk hírvivatalában meg fogom említeni.

— Hadja csak Uram, — söl, keserű ábrázattal — várjunk még a jövő hétig, mert a dolog nem bizonyos.

(P.—)

Szerkesztői üzenetek.

Hajótörött. Szeretnők tudni miért nevezi magát hajótöröttnek, s hogy hol csónakázott?

Falum szépe . . . című dalát mi sajnáljuk kinyomatni hangjegy nélkül. — Ellenben ajánljuk, játsza azt el hegedűn annak akit benne szeret. — Célzatosabb lesz így, nem gondolja?

(P.—) alatt irt „Furcsaságok” írója nem akarja, hogy megnevezzük. — De azt üzeni: hogy lehet egy férfi ilyen kíváncsi!

103—911. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881-ik évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közli, hogy a hgyarmati kir. járásbíróságnak 1910 évi Sp. I. 298 számú végzése következtében dr. Kovács Lajos ügyvéd által képviselt Frischer Ignác javára 326 k 40 fill. s jár. erejéig 1910. évi szeptem. hó 30-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 963 koronára becsült következő ingóságok u. m.: butorok, 1 varrógép és 1 cimbalom nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróság 1910-ik évi V. 374/4 számú végzése folytán 176 kor. 40 fill. hát. tökekövetelés ennek 1910. évi január hó 1 napjától járó 5% kamatai, 1/2% váltódij és eddig összesen 8 koronában bíróság már megállapított és 11 kor. 20 fillér 2 árverés kitűzési-dij költségek erejéig Nógrádludányban leendő megtartására 1911. évi május hó 1-ső napjának d. u. fél 4 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingók az 1881 LX. t.-cz. 107 és 108 §-ai értelmében készpénztizetés mellett a legtöbbel ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1908 évi XLI. t.-c. 20 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1911. évi április hó 9.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

218.—1911. sz.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-
hírré teszi, hogy a marosvásárhelyi kir. já-
rásbírósnak 1907. évi Sp. I. 166.3 számú
végzése következtében dr. Tischler Márton
ügyvéd által képviselt Váradai Samu javára
150 kor. s jár erejéig 1907. évi juli hó 2-án
foganatosított kielégítési végrehajtás útján le-
és felülfoglalt és 758 koronára becsül kö-
vetkező ingóságok u. m. 1 varrógép és bu-
torok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-
bírósnak 1910. évi V. 571/14 számú végzése
folytán tőkekövetelés eddig összesen 64 kor.
59 fillérben bíróilag már megállapított és 5

kor. 60 fill. árverés kitűzési díj költségek
erejéig Nógrádludányban leendő megtartásá-
ra 1911. évi május hó 1-ső napjának d. u.
3 órája határidőül kitűzelik és ahhoz a ven-
ni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel
hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az
1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értel-
mében készpénzfizetés mellett a legtöbbet
ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el-
fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat
mások is le és felülfoglaltatták, és azokra
kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés
az 1908. évi LXI. t.-c. 20. §-a értelmében
ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1911. évi ápril hó 8-án.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Május elsejétől

— egy különbejáratu szoba —

kiadó!

Hol? — megmondja a kiadóhivatal.

Papirszalvéták

kaphatók!

Glattstein Adolf papíráruházában, Szécsény.

Fürdő megnyitás!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy

május hó 7-en, (vasárnap)

Rárósmulyadi vasas-fürdőt ünnepélyesen megnyitom.

Leszállított fürdőárok, kitűnő ételek- és italokról állandóan gondoskodik

tisztelettel **SVARCZ SOMA**, tulajdonos.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdaja, könyv- és papirkereskedese — M. kir. dohány- és szivarárudaja

Szécsényben.

Ajánlja dúsan felszerelt raktárát író-, rajz-, irodai- és iskolai felszerelésekben.

Könyvnyomdai munkák jutányos áron készülnek.

☛ Egy jóházból való ügyes fiú könyvnyomdában tanulóul felvétetik.

Üzlet megnyitás!

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy

Szécsényben, az Otsenás-féle házban (Rákóczi-ut 44. szám alatt.)

gazdasági- és varrógép-üzletet nyitottam.

Raktáron tartom: az összes gyártmányu gazdasági-gépek és bármily rendszerű
varrógépet, melyeket **ugy készpénzért, mint kényelmes részletre is** belehet szerezni.

Becsés partfogásért esedezik mely tisztelettel

Glausius Béla, gazdasági- és varrógépkereskedő. **Szécsényben.**